

Kupala 2018 in Northern California

фото Андрія Шегери

стор.7

КАЛЕНДАР ЗНАМЕННИХ ТА ПАМ'ЯТНИХ ДАТ НА ЛИПЕНЬ / CALENDAR FOR JULY

01 День Військово-Морських Збройних Сил України

01 100 років заснування Гетьманом Скоропадським першого українського державного університету в Кам'янець-Подільську

07 РІЗДВО ІОАНА ПРЕДТЕЧИ [за Юліанським Календарем]

07 Івана Купала

11 55 років від дня смерті Олени Степанів-Дашкевич, лицаря Срібної медалі хоробрості й Воєнного хреста, офіцера УСС, науковця, політ-в'язня (1892–1963)

12 ПЕТРА І ПАВЛА [за Юліанським Календарем]

17 У 1849 — народилася Олена Пчілка [Ольга Петрівна Косач], українська письменниця, фольклористка, етнографістка (†1930)

24 ДЕНЬ СЯТОЇ РІВНОАПОСТОЛЬНОЇ КНЯГИНІ ОЛЬГИ

28 ДЕНЬ ХРЕЩЕННЯ КИЇВСЬКОЇ РУСИ — УКРАЇНИ

28 ДЕНЬ РІВНО-АПОСТОЛЬНОГО ВЕЛИКОГО КНЯЗЯ КИЇВСЬКОГО ВОЛОДИМИРА — ХРЕСТИТЕЛЯ УКРАЇНИ - РУСИ

30 1920 року під керівництвом командира січових стрільців полковника Євгена Коновальця було створено Українську Військову Організацію (УВО)

ВІДБУЛОСЬ ВІДКРИТТЯ ГАЗЕТИ ТА ОРГАНІЗАЦІЇ «ГРОМАДА»

OPENING OF NEWSPAPER AND «HROMADA» ORGANIZATION

30-го червня, в приватному яхт-клубі м. Тібурон з видом на затоку, ми мали нагоду відсвяткувати благодійний івент з нагоди відкриття газети та організації Громада. Вечір був наповнений веселими жартами та хорошими піснями. Вів його відомий співак і письменник, наш гість з України, Антін Мухарський. Ми всі мали можливість не тільки слухати батярські пісні у виконанні п. Мухарського котрий привіз свою нову концертну програму «Рожеві вуса», але й співати українські народні пісні, куштувати автентичні українські страви, такі як вареники, голубці та багато іншого. В лотереї розігрувалась біжутерія від «Olenata» і футболки, а на аукціон були поставлені сертифікати для подорожі на човні з Антіном Мухарським. Ті, хто прийняв участь в благодійному аукціоні,

на наступний день мали можливість насолодитись поїздкою в прекрасній компанії по затоці та навколо островів.

Ми хочемо подякувати всім, хто прийшов нас підтримати і всім тим, хто фінансово підтримував нас, але по різноманітних причинах не зміг бути присутнім. Без вас цей вечір не зміг би бути таким цікавим, наповненим сміхом, піснями і радістю. Особлива подяка йде тим, хто прийняв участь в благодійному аукціоні: Наталі та Орестові Балицьким, Оксані Маслянчук, Олесі Бельз, Катерині Мужалі та Олені Прендель.

В організації забави було задіяно багато волонтерів, без котрих організація цього

стор.2

благодійного івенту була б неможливою. Тож, ми хочемо подякувати всім, хто допомагав: Олександрові Леніву, Лідії та Марті Мазурик, Олександрові Стойковичу, Анні Семеняк, Анні Сомик, Оксані та Миронові Голинським, Наталі та Орестові Балицьким, Наталі Аньйон, Євгенії та Володимирові Вальчукам, Лесі Кастілло та всім, хто допомагав.

Всі виручені кошти підуть на друк та розвиток «Громади».

On the 30th of June in the private yacht-club of Tiburon, overlooking the bay, we had an opportunity to celebrate the

charitable event of the opening of the Hromada newspaper and organization. The evening, which was filled with laughter and good songs, was led by a famous singer and writer, our guest from Ukraine, Antin Muharsky. We all had the opportunity not only to listen to the fun songs performed by Mr. Mukharsky, who brought his new concert program "Rozevi Vusa" which literary means "pink mustach", but also to sing Ukrainian folk songs, to taste authentic Ukrainian dishes, such as varenyky, holubtsi, and much more. For the raffle we had jewelry from Olenata with t-shirts, and certificates for traveling on a boat

with Antin Muharsky were put up for auction. Those who took part in the charity auction the next day had the opportunity to enjoy a trip in wonderful company along the bay and around the islands.

We want to thank all who came to support us and all those who supported us financially, but for various reasons could not be attend, without you this evening could not have being so interesting, full of laughter, songs and joy. Special thanks goes to those who participated in the charity auction, Natalia and Orest Balytsky, Oksana Maslyanchuk, Olesya Belz, Kateryna Muzhala and Olena Prendel.

Many volunteers were involved in making the event, without which the organization of this charitable evening would have been impossible, so we would like to thank all those involved, Alexander Leniv, Lydia and Martha Mazuryk, Alexander Stoykovych, Anna Semenyak, Anna Somik, Oksana and Myronov Golynsky, Natalia and Orest Balytsky, Nataliya Anon, Evgenia and Volodymyr Valchuk, Lesya Castillo and all who helped.

All proceeds will be spent on printing and «Hromada» development.

ЛЮДСЬКЕ ЖИТТЯ – БЕЗЦІННИЙ БОЖИЙ ДАР

Члени української громади Сан-Франциско на фоні мапи України, друга ліворуч в нижньому ряді Стефанія Кісь

Допис Анни Сомик

Красива жінка з добрими очима і привітним усміхненим обличчям, обрамленим сивим з голубизною волоссям, укладеним в акуратну зачіску, всім своїм виглядом і розмовою викликає в оточуючих людей симпатію і довір'я. Такою є одна з перших засновників церкви Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії у Сан-Франциско, пані Стефанія Кісь. Не віриться, що цій зграбній стрункій жінці, чепурній і завжди зі смаком одягненій, - 85 років.

Потрохи починаємо сприймати п. Стефу як самотню вдову. Бо ще чотири роки тому для всіх було одне ціле – Кісі: пан Микола і пані Стефа. Це була неперевершена пара — Стефця і Микольцо. В їхній аурі всі оточуючі попадали у світ любові, поваги, піклування один про одного, великої працелюбності на користь церкви, громади і щирого патріотизму до своєї рідної землі — України.

Як приємно знаходитися у Кісєвій хаті! Та хто цього не знає? Чистоту, велич і багатство людської душі розкриває місце, в якому живе людина – її дім, її помешкання. А через дім Кісів перейшло чимало людей. І зараз у багатьох, хто читає це, спливає в пам'яті будинок у Сан-Бруно, як у віночку, з доглянутим городом, квітами, фруктовим садочком і всім, що там має бути.

А в хаті — Україна. З якою любов'ю і мистецтвом обставили своє «гніздечко» «голуб'ята» з України! Сидимо в затишній залі, прикрашеній вишивками, картинами з рідними пейзажами, квітами. Все в міру, все з великим смаком.

Господиня в спогадах повертається у давно минулий час...

Йшов 1944 рік. Велика війна вже видихалася і наближалася до свого завершення. Але відступаючий ворог ще забирив із собою нещасних людей. На той час 11-річна Стефця Ващук жила із своїми батьками і старшими сестрами, Анною і Марією, в селі Базар Чортківського району на Тернопільщині. Залишивши все майно, родина Ващуків у

валці таких же нещасних, під конвоем німців, пішки вирушила до Підгайців. Йшли кілька днів, ночуючи в селах по столах. Був місяць квітень. Може, декому і вдалося втекти, але більшість були доставлені на залізничну станцію і завантажені в товарні вагони. У страшній антисанітарії, бруді, смороді вони їхали через Польщу, Австрію. Всюди руїни, розруха, все було розгромлене. Але одне дівчина-підліток Стефця запам'ятала на все життя. Це був трамвай у Відні, який вона побачила вперше в житті.

Нарешті, страшна подорож закінчилася. У Дахау всі прибулі перейшли дезінфекційну обробку. Пані Стефі тяжко згадувати ці моменти: голі нещасні люди, моральне приниження.

Батько її, Олекса Ващук, ще вдома був нездоровий, а тут зовсім розхворівся, але не хотів лишати родину, яку направили в Інгульштадт, Баварія, на роботу до бауера. Хворого батька бауер відправив до шпиталю, і більше діти його не бачили. Мама Павлина попрощалася з ним у шпиталі. Він помер 6 червня 1944 р.

Після закінчення війни родина Ващуків потрапила у табір переміщених осіб, що перебував в американській зоні. Люди мешкали у великих військових казармах, в яких виділені кутки облаштовували собі під житло. Тут Ващуки зустріли родину односельців Будників, з якими разом почали мешкати.

Харчувалися у спільній їдальні, де кожен отримував свою пайку. Все було організовано американцями. В таборі встановилося своєрідне мирне життя. Відкрилася українська школа, яку почала відвідувати Стефця; вона пам'ятає, що додаткові заняття проводила вчителька Біла. При таборі діяли українські молодіжні організації «Пласт» і СУМ (Союз української молоді). Працювали різні тютки, театр. Приїжджали з гуртами колективи з інших таборів.

День починався спільною молитвою біля хреста надворі. Було два священики: о. Малкович і о. Багталовський. Люди могли

молитися в Інгульштадті у великій католицькій церкві, а хто не хотів іти до міста, — у табірній капличці.

Мама Павлина була доброю кравчиною, тому вона легко влаштувалася на роботу в американську компанію, яка займалася пошиттям військового одягу. Сестра Марія працювала там же, але вона не шила, а в'язала різні речі. Старша сестра Анна вела домашнє господарство і вишивала. Було багато молоді, яка любила вишивки, і роботи Анні завжди вистачало, як і мамі, до якої зверталось багато людей з потребою не так щось пошити, як перешити або підлатати.

Серед різних людей, які зверталися до кравчині Павлини, був і гарний хлопець-фризйер (перукар) Микола Кісь. Між ним і Стефцею (яка була на п'ять років молодша) встановилися приятні стосунки.

Люди з таборів поступово роз'їжджались по всьому світу. Через римо-католицьку місію мама разом з дочками Марією і Стефанією дістали запрошення у США. Анна вийшла заміж і поїхала з чоловіком до Канади.

Кораблем прибули до штату Луїзіана, а звідти п'ять днів їхали поїздом до Сан-Франциско. Було страшно, незвично, до того ж, лякало незнання мови. Хотілося назад, у Європу.

І ось 17-річна Стефця ступає на каліфорнійську землю. Це був 1949 рік.

Новоприбулими опікувався священик Кронін. На залізничному вокзалі у Сан-Франциско родину Ващуків (маму з двома доньками) зустріла полька пані Новак і все залагодила: мама залишається в Сан-Франциско і йде працювати в сім'ю, де є четверо дітей, а дівчата їдуть у Белмонт у монастир College of Notre Dame. Праця була оформлена контрактом на один рік.

У цей час Микола Кісь прибув до Нью-Йорку, а потім приїхав до Каліфорнії в Округ Орендж збирати апельсини. А звідти вже було рукою подати до знайомої дівчини Стефі.

Ті нові родини, які прибули в 1949 – 1951 роках і оселилися в Сан-Франциско і його околицях, зберегли гарячу любов до української традиційної церкви. Виснажені фізично, зубожілі матеріально, неознайомлені з новим суспільним середовищем, без знання мови — вони стали рушійною силою у відбудові релігійного життя.

Група свідомих українців (це були і православні, і греко-католики) розпочала пошуки за винайомом римо-католицької церкви. Римо-католицький архієпископ Сан-Франциско дозволив їм за скромну винагороду відправляти Богослуження в церкві св. Франциска Ксавера, що на вул. Октавіа, 1801.

Єпископ Богачевський уповноважив о. Бердара з Лос-Анджелеса опікуватися вірними. О. Бердар раз на місяць правив святу Літургію, сповідав, вінчав,

хрестив новонароджених, брав участь у різних імпрезах. Православні і греко-католики молилися разом. Їх було близько 100 людей. Тут молилися і українці, які прибули з Шанхаю.

Першу Службу Божу відправлено 21 жовтня 1951 р. По Службі Божій вірні вибрали свій перший Церковний комітет, касиром якого став Микола Кісь.

19 липня 1952 р. у церкві св. Франциска Ксавера о. Костянтин Бердар, греко-католицький священик, народжений в Америці українець, обвінчав Миколу Кіся і Стефанію Ващук.

Не забули віряни і про освіту своїх дітей. 1956 року було зорганізовано Рідну школу. До сьогоднішнього дня парафіяни обох українських церков з повагою і вдячністю згадують вчительку Рідної школи — професора-філолога Київського університету Зінаїду Панасенко.

Пані Стефа згадує, яке було всесильне бажання вірян мати свою церкву і при ній – помешкання для священика. Така ідея захочувала людей до пожертвенної праці: готували обіди і платили за них, заробляли на пікніках, імпрезах, лотереях. Грали в біngo разом з русинами з церкви св. Мокрини в Сан-Матео. І на цьому заробляли непогані гроші. Ну і, звичайно, одноразові пожертви, хто скільки міг.

За словами п. Стефи, вони любили і вміли відпочивати, задовольняючи свої естетичні та мистецькі смаки. Створили спільний хор. Микола Кісь і Оля Вермонт зорганізували танцювальний гурток, який об'єднав усіх: греко-католиків, православних, баптистів. Мама п. Стефи – кравчиня Павлина – шила різні танцювальні костюми. Пізніше керівника танцювального гуртка Олю Вермонт замінила Віра Візир. Виступали у парку Голден Гейт і на різних імпрезах.

На початку 50-х років, за ініціативою п. Мельник, яка приїхала з Шанхаю, був створений відділ Союзу Українок Америки (СУА). Пані Стефа була активною союзницею. Допомогала п. Підгінній вести ділові справи, доводячи до відома вірян різні церковні оголошення.

Мрія мати свій власний будинок для церкви здійснилася з призначенням о. Андрія Микити першим постійним священиком у Сан-Франциско. Було куплено у досить доброму стані будинок на вул. Джірдар, 857, у якому зробили каплицю вниз, а нагорі — залу, кухню, шкільний клас і кімнату для священика. Новопридбаний будинок зареєстрований в офіційних установах як католицьку парафію українців під назвою Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії дня 3 серпня 1957 р.

Цей будинок став осередком не тільки релігійного, а й культурно-громадського життя. Відділи УККА, СУА та інші влаштовували тут національні

БАНДУРА ЗВУЧИТЬ В САКРАМЕНТО, КАЛІФОРНІЯ СКОРО ЯК 30 РОКІВ!

Оля Герасименко-Олійник, 2017 р.

Початок в червневому випуску

Високий технічний та художньо-емоційний рівень гри дозволив Ользі Герасименко-Олійник з успіхом виступити на Всесвітньому чемпіонаті виконавських мистецтв у Голлівуді (2002), де вона була нагороджена золотою медаллю та кришталевою зіркою за найкраще виконання на народному інструменті.

У 2003 році Ольга Герасименко-Олійник з успіхом концертує із секстетом української музики містами США (струнний квартет, бандура і флейта), репертуар якого включав музику українських композиторів – О. Нижанківського, М. Скорика, Оксани Герасименко.

Ольга Герасименко видала (аранжування та упорядкування) численні репертуарні збірники, що становлять вагомий навчально-методичну базу для навчання юних та професійних виконавців України й зарубіжжя.

З 1999 р. розпочалася ще одна сторінка діяльності Ольги Герасименко-Олійник — як головного редактора журналу «Бандура». Після смерті головного редактора часопису, «апостола бандури» Миколи Чорного-Досінчука, його справу продовжили друзі, колеги, шанувальники кобзарства. Нові номери 1999–2003 рр. вийшли у світ за редакцією О. Герасименко-Олійник. Новий куратор видання швидко налагодила фахові взаємини з багатьма бандуристами й науковцями України та зарубіжжя. Для участі в редколегії журналу були залучені представники різних країн: Мирослав Дяковський, Роман Гриньків, Віолетта Дутчак, Володимир Єсіпок, Богдан

Жеплинський, Лідія Матіяшек, Олесь Береговий, Ольга Попович. О. Герасименко-Олійник звернулася з особистими анкетами щодо майбутнього журналу до багатьох його читачів, із проханням на сторінках часопису до «кожної школи, ансамблю, окремих виконавців... поділитися новинами, поглядами на бандурне мистецтво». Завдяки їй, на професійну основу було поставлено групування матеріалів журналу, організовано рубрики «З історії», «Бандура в діаспорі», «Бандура в Україні», «Постаті», «Рецензії», «Для дискусії», «Нові записи бандурної музики», «Ноти для бандури», «Новини, оголошення».

Більш фахово, порівняно з попередніми роками, у часописі стали звучати рецензії на концертні виступи, гастролі та записи бандуристів. До їх написання залучаються професіонали-музикознавці, знавці бандурної справи. Детально й ґрунтовно описано методично-теоретичні та виконавські особливості бандурних фестивалів у Торонто, Тернополі, Дубно, Києві. Інформація для друку про фестивалі в Україні (Миколаєві, Луцьку, Рівному, Харкові, містах Криму тощо), ювілеї бандуристів Василя Герасименка, Олексія Нирка, Анатолія Гриця, Миколи Сарми-Соколовського, композитора Юрія Олійника стала більш розгорнутою. Слід зауважити, що коли в попередні роки лише деякі матеріали дублювалися англійською мовою, то при новому редакторі двомовність журналу стала яскраво вираженою; переклад статей сприяв пропаганді українського мистецтва й серед інших народів.

Завдяки часопису, багато наших земляків на всіх континентах ставали більш свідомими українцями, щиріше шанували наше слово, пісню, думу. Журнал «Бандура» був авторитетним виданням історичного, науково-методичного, виконавського спрямування. Саме тому після утвердження незалежної України постало питання про перенесення видання цього важливого мистецького часопису на рідну землю, проте справа так і не зрушила з місця.

Упродовж 2003 — 2016 років Ольга Герасименко-Олійник виступала як солістка симфонічного оркестру «Вест-Голлівуд» (Лос-Анджелес), камерного оркестру American River College та Sacramento Symphony (Сакраменто). Її діяльність спрямована на популяризацію бандури на американському континенті, вона продовжує керувати молодіжним і дитячими ансамблями бандуристів, залучає бандуру у свою безпосередню працю в системі освіти штату Каліфорнія.

Отже, на життєвій і творчій дорозі Ольги Герасименко-Олійник можна визначити два значимі відрізки: львівський та

Міжнародного фестивалю бандурної музики і науково-практичного семінару «Бандура — 2000» в Торонто (Канада), видавничій діяльності (динамізація видання фахового часопису «Бандура», США);

3) популяризації інструмента бандура та виконавстві шляхом створення власної веб-сторінки, реклами конференцій, фестивалів у мережі Інтернет;

4) в активізації на теренах зарубіжжя навчально-освітньої мережі навчання гри на бандурі (організація кобзарських курсів, аматорських колективів, видання репертуарних збірок);

5) у розширенні репертуарних меж виконавства бандуристів за рахунок співпраці з композитором Ю. Олійником.

В останні роки О. Герасименко-Олійник продовжує займатися музикою, навчаючи молодь гри на бандурі, і на фортепіано. Обставини так склалися, що прийшлося взяти активну участь у роботі місцевої професійної музичної організації учителів (спочатку скарбником, а потім директором програми Certificate of Merit) — це вже американське життя. Але О. Герасименко-Олійник

Виступ на I-Fest в Панчо Кордова, 2018 р. Той фестиваль почали організовувати в 2009 році, бандуристи були його першими учасниками (виступали першими в концерті). За дев'ять років той фестиваль зріс, став відомішим і цікавішим.

еміграційний американський. Якщо для першого більш притаманне ансамблеве вокально-інструментальне виконавство, творча та педагогічна діяльність, то для другого — яскрава сольна виконавська кар'єра, інструментально-ансамблеве виконавство, широкі прояви громадсько-просвітницької та видавничої роботи.

Таким чином, творчі виміри діяльності Ольги Герасименко-Олійник проявилися:

1) на рівні значних індивідуальних досягнень різновекторного спрямування в бандурному мистецтві України й діаспори, а саме — у виконавській, громадсько-організаційній, навчальній сферах тощо;

2) в організації спільних із бандуристами України міжнародних проєктів, активізації концертно-фестивального руху; проведенні науково-практичних конференцій: організація

залишається активістом української громади, а це участь у Шевченківських святах Сакраменто і Сан Франциско, виступи у різноманітних інтернаціональних фестивалях як соло так і з юними бандуристками — ученицями суботньої Школи Українознавства, організація Фестивалю Української класичної та народної музики (2008 — до тепер), укладання культурно-мистецьких програм для українських фестивалів Північної Каліфорнії, та ін., а також моральна та матеріальна підтримка бандурних заходів у Львові.

Віолетта Дутчак

Доктор мистецтвознавства, професор, завідувач кафедри музичної україністики і народно-інструментального мистецтва Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника (Івано-Франківськ)

імпрези, доповіді на політично-громадські теми.

Фінансовий стан парафії дав можливість придбати у квітні 1968 р. два просторні будинки поруч. В одному з них була божниця (синагога). Все, що було потрібно, перебудували і переробили.

Велику радість і щастя пережили парафіяни, коли в цей же 1968 рік, 2 жовтня, вони зустрічали в себе Патріарха Йосифа Сліпого.

Пані Стефа розповідала про все дуже цікаво, і ці розповіді продовжувалися не тільки в її хаті, а й у пізніших бесідах по телефону. Я, звичайно, відривала її від якихось занять (за що дуже прошу вибачення), домашніх приємних клопотів, наприклад, варіння борщу, який дуже любить її дорогий синочок Івась. Він, красивий і респектабельний чоловік, дантист з власною практикою в Дейлі-Сіті, часто навідує свою маму.

Світяться щастям бабусині очі, коли дивляться на своїх внуків-орлів — Джеймса і Ніколаса. І чомусь мокріють очі, і за пеленою вологи бачить Стефця свого Микольця.

На цьому можна було б і поставити крапку. Але стільки людей говорять так багато доброго про ювілярку п. Стефу Кісь, що надамо хоч кільком слово.

Віра Візир: Пригадую, як ми в 60-ті роки приїхали сюди і прийшли в Сан-Франциско в українську церкву. З першої зустрічі мені дуже сподобалися Стефа і Микола Кісь. Вони відразу підійшли до нас, познайомилися. Дізнавшись, що ми православні, розказали, як дістатися до української православної церкви. Я знайома з п. Стефою багато років і знаю її тільки як приємну, ввічливу, щирю людину. Вона

«Пані Стефа родом з Чортківщини. Живе в Сан-Франциско з 1949 року. Між нами фото, зняте дуже багато років тому. Друга дівчина зліва у нижньому ряду, у віночку - це вона. Спочатку я побачив цю світлину, а через пару годин дізнався про те, що її героїня прийшла на зустріч. Картинка минулого відразу стала об'ємною.»

—Вахтанг Кіпіані

не обговорює інших, лагідна, завжди старається всюди принести свою поміч. Подружжя Кісів з усіма жили завжди в мирі і злагоді. Якби таких людей було більше, можна би було зробити більше добра у світі.

Віра Шулежко: Найперше, що хочу сказати про Стефу Кісь, — що вона полум'яна патріотка України. Це надзвичайна людина, щедра, добра душа, про яку ніхто не може сказати щось погане.

Михайло і Галина Стецьків: Про п. Стефу Кісь можна сказати тільки щось добре або дуже добре. Коли ми познайомилися з панством Кісів, то відчули до них почуття, як до рідних батьків. Ми часто бували в них у гостях, а також приймали їх у себе. Тепер, коли не стало п. Миколи, наші стосунки з п. Стефою не припинилися. Вона залишається молодою в душі, і ми їздимо далі разом на «Маланку» в Сакраменто,

кожного року приходимо з друзями заколядувати в її хаті, неочікувано привітати з іменинами. Пані Стефа любить сюрпризи, любить приймати гостей, гарно співає і, буває, часом заспіває нам такої старовинної пісні, що ми й не чули.

А ось недавно ми з друзями відпочивали і побували в одній з винарень. До нас підійшла менеджер-американка і сказала, що їй дуже приємно чути українську мову, бо вона знайома з чудовою україною Стефою Кісь, і сказала багато теплих слів про неї. Як приємно було це чути! Дякуємо Вам, пані Стефо!

Андрій і Світлана Криштафович: Коли говорити про пані Стефу, то потрібно згадати все з самої першої зустрічі. Коли ми перший раз прийшли до католицької церкви у Сан Франциско, то зразу ж

опинились в щирих, теплих, рідних обіймах панства Кісів. І ця непідробна щирість, приводила нас до цієї церкви знову і знову. Пані Стефа стала для нашої сім'ї щирим другом, радником. З роками наша дружба міцніла і перетворилась на теплі родинні стосунки. Ми пані Стефу називаємо «наша американська мама» і «американська бабуся» для наших дітей. Коли ти приїжджаєш до іншої країни працювати і облаштовувати своє життя, це настільки важливо - зустріти людину, яка стає тобі рідною, яка випромінює добро, щирість, яка завжди рада тебе бачити, щиро поради твоїм успіхам, чи у важку хвилину дати пораду.

В особі пані Стефи, в її гостинному домі ми знайшли свою маленьку Україну. Хоча пані Стефа вже довго живе в Америці, вона залишається україною, і в її серці живе палка любов до України і всього українського. Не дивлячись на вже немолодий вік, вона цікавиться подіями в Україні і вболіває за її майбутнє.

Пані Стефа — чудова господиня! Її страви — це справжні смаколики. Впевнена, що курочку і капусту від пані Стефи люблять всі!

Дорога пані Стефо! Дякуємо вам, що прийняли нас у своє життя, за весь час проведений разом, за вашу неймовірну гостинність, за смачні страви, за розповіді. З любов'ю і шаною — Криштафовичі.

85 літ — вік мудрості і честі.

Бажаєм Вам

від близьких і чужих,

Щоб не кінчалась

лебедина пісня.

Пишайтеся, пані Стефо, тим,

Що зробено в житті.

Многая і блага лїта нашій

ювілярці!

OLENATA
FASHION JEWELRY

olenata.com

УКРАЇНСЬКА НАРОДНА МУЗИКА Брати Іванові

«Брати Іванові» можна слухати на [Apple Music](#), [Google Play](#), [Spotify](#) & [Amazon Music](#).

Навідайтесь до ukrainianfolkmusic.com щоб дізнатись більше

SACRAMENTO 11-й ФЕСТИВАЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ КЛАСИЧНОЇ ТА НАРОДНОЇ МУЗИКИ

Допис Адріани Шмагало

Цей мистецький захід був створений для популяризації української музики в різних жанрах: традиційні народні мелодії: танцювальні, ліричні, пісні; твори українських композиторів з 17—18 століть та сучасних композиторів серед молодого покоління, а також для широкої публіки. Вивчаючи твори, учні знайомляться з іменами українських композиторів, часто не дуже відомими, але вартісними, адже тепер відомо, що радянська влада багатьох з них репресувала (забороняла згадувати імена, виконувати їхні твори) тільки тому, що вони творили саме українську спадщину і хотіли донести до майбутніх поколінь красу мелодій саме українського народу. Наші учні вивчають український мелос, українську культуру...

У 2018 році це вже був 11-й фестиваль, у якому взяли участь учні музичних студій: Міри Веліган, Юрія Гелетюка, Оксани Небожук, Наталії Савицької, Олександр Соколович та Олі Олійник — засновника фестивалю.

У виконанні юних музикантів прозвучали народні мелодії в обробках Марти Кравців-Барабаш, Наталії Курило, Михайла Гайворонського, а також оригінальні твори Володимира Сокальського, Йосипа Витвицького, Мирослава Скорика, Олександра Білаша, Юрія Гелетюка, Лариси Кузьменко, Алли Мігай, Ок. Герасименко, Наталії Май та Миколи Жербіна.

Коротко про композиторів подала у своєму слові ведуча О. Олійник. Цікава біографія п. Марти Кравців-Барабаш (1917 — 2002), родом зі Стрия, Львівщина. Студіювала музику

у Львові, Відні, Берліні. Воєнні події перервали її навчання, але згодом переїхала до Вінніпегу, Канада, а потім до Торонто, де виявила свій організаторський талант. У 1970 році М. Кравців-Барабаш організувала щорічні Українські музичні фестивалі в Торонто, заснувала український музичний архів. Серед української діаспори вона була однією з найяскравіших постатей, котра стала найдосконалішим провідником у культурно-освітній праці. У фестивалі її твори виконали 5 учнів.

Іменем Володимира Івановича Сокальського (1863 — 1919) названа музична школа в Харкові — це український композитор, піаніст і музичний критик, автор симфонічних творів, дитячої опери «Ріпка», Симфонії соль мінор, побудованої за мотивами українських народних пісень, та ін. У фестивалі прозвучав його фортепіанна мініатюра «Пташка» з сюїти «На луках».

Ще один композитор, який мало відомий, але написав чудовий твір — Варіації «Українка» - Йосип Витвицький (1813-1866), народився на Волині, творив у Києві. Варіації віртуозно виконав Микола Козлов, який здобув перше місце у нашому фестивалі.

Цього року прозвучали твори виконані на фортепіано, бандурі, скрипці, та флейті. Виступили учні віком від 5 до 18 років, а також у програмі взяли участь й учителі: Оля Г. Олійник та Оксана Небожук. Жюрі фестивалю у складі Олега Керницького, Зоряни Вітліч та Галини Лорчак виставляло бали за витончене виконання, музикальність,

акуратність у тексті, загальне враження. У молодшій групі на перше місце вийшли Олександр Марін («Український танок» М. Жербін) та Каріна Потапчук (Варіації на тему «Їхав козак за Дунай» — Ю. Гелетюк), а в старшій групі — Аліна Вдовенко («Гуцульська писанка» О. Білаш), Емма Колодрівська (Вальс з Партіти № 5 М. Скорик), і Микола Козлов (Варіації «Українка» Й. Витвицький). Також судді високо оцінили виступ ансамблю бандуристів, зокрема два твори — «Зоряна колісанка» А. Мігай, солісти Софія Соколович, скрипка і Данило Коханий, флейта, та пісню «Мамина сорочка» авторства Наталії Май, солістка (спів) Анастасія Кохана.

До присутніх з заключним словом звернулася довгорічний учасник фестивалю п. Наталія Савицька, яка подякувала батькам і вчителям за велику працю, за дітей, що так гарно виступили і зробили ще одне гарне свято української музики і культури в столиці Каліфорнії. Вона також привітала організатора фестивалю О. Г. Олійник з ювілеєм і побажала, щоб такі свята організовувалися двічі на рік!

Музичне свято відбулося завдяки моральній допомозі батьків та вчителів, а також матеріальній підтримці Української Кредитної Спільноти в Сакраменто (головний менеджер п. Михайло Ткач) та Товариства Збереження Української Спадщини (голова д-р. Любов Йова), за що ми щиро їм вдячні.

КУПАЛА В ПІВНІЧНІЙ КАЛІФОРНІЇ – 16-ий РАЗ!

22–24 червня 2018 року відбулися свято і табір, присвячені літньому сонцестоянню — Купала або Івана Купала.

Це — чи не найколеритніше українське свято, в якому вдало переплелися язичницькі і християнські традиції. У прадавніх українців свято Купала символізувало народження літнього сонця та відбувалося, коли сонце приходило до zenіту, найвище піднімалося над землею, дні ставали найдовшими, а ночі найкоротшими. З пізнішим нашаруванням християнства Івана Купала почали відзначати в народі в ніч з 6 на 7 липня.

Літнє свято українців у Північній Каліфорнії відзначається з 2003 року. Початки були на Трініті озері в Американських «Карпатах» — з допомогою родини Романа та Олесі Рітачок (організація табору, побуту, ігор для дітей), Оксани та Святослава Стусів (проведення свята, традиції та обряди, пісенний фольклор) та Олі Герасименко-Олійник (сама ідея Купала, втілення обрядів та ін.). В деякі роки дати табору співпадали з відзначенням Свята Незалежності США 4 липня, і тоді таборовики брали участь в

урочистому параді у м. Вівервіл, недалеко Редінгу. Десяту річницю табору відсвяткували з участю заслуженого артиста України співака Ігоря Богдана. Потім табір на кілька років перенісся в інші місця, ближче до Сакраменто, але на 15-річчя у 2017 році повернувся до Стоні Крік кемп, і цього року відбувся вже у 16 раз! За цей час виросло нове покоління українців, прибули нові люди та родини до нашої громади, але й залишилися такі, які пам'ятають перші кроки — перший табір у 2003 році.

Понад сотня учасників прибула цього року у цей мальовничий куточок Трініті Альп — гористої місцевості з синьоокими озерами та зеленими лісами. У перший день таборовики розкладали палатки, знайомилися один з одним, освоювали місцевість. А вже на другий день дівчата і жіночки почали збирати квіти і зілля на віночки, як у магазинах, так і в городах, по дорогах і в лісі навколо. Після обіду почалося плетіння віночків, виготовлення Купала-опудала, а Марена-деревце тихо шелестіло вітами, чекаючи дівчат, щоб прикрасили його. Одночасно, за ініціативи Олі Герасименко-Олійник, пройшов

конкурс на кращий Купальський твір — на краще виконання пісні, мелодії на музичному інструменті, вірша, легенди або бувальщини про свято Купала. Конкурсантів-дітей було небагато, але виступили вони якісно і тематично. Бажаємо, щоб наступного року кількість виступаючих зростала, адже таким чином діти дізнаються більше про українські обряди, пізнають самі себе, розвинуть свої сценічні здібності, ба, матимуть можливість виграти грошові призи.

Перед спільною вечерею до присутніх звернулася Оксана Стус — головний організатор цього річного святкування, яка привітала всіх учасників, згадала імена тих, хто спричинився до організації свята, а також коротко розказала про сам зміст і важливість підтримування українських традицій у громаді. По смачній вечері — яких тільки апетитних страв не приготували учасники табору (дякуємо їм за це!) — розпочалося дійство. Купальська хода з учасників, святково вбраних у вишиті сорочки, з Мареною, Сонячним квітковим колом і піснями рушила на берег річки, де вже на них чекало Купайло. І діти, і дорослі водили хороводи,

співали купальських пісень, гарно бавилися, а потім дівчата пускали віночки, а хлопці їх ловили, намагаючись вгадати свою суджену. День був довгий, тож Купайло почало горіти ще засвітла, але, як стемніло, всі пішли стрибати через вогнище. А о 10 год. вечора вокально-інструментальний ансамбль «Бурима» бадьоро грав до танців під нічним зоряним небом. Рівно опівночі чоловіки пішли шукати квітку папороті — вона «цвіте» тільки в ніч на Івана Купала, і знайти її цього року пощастило панові Ярославу.

На третій день таборовики мали нагоду піти на рафтинг (вид спорту — плавання на човнах по швидкій річці), інші ж насолоджувалися спокійними годинами в таборі, гуляли в лісі, купалися і плавали в озері.

Неординарне дійство закарбувалося в багатьох світлинах і відео. Дякуємо нашим фотографам, які поставили свої роботи на фейсбук, даючи можливість милуватися гарними картинками недавнього святкування, згадувати приємні хвилини таборування.

MASHA ARCHER

a.k.a. Maria Mukhin
Extraordinary Jewelry

Available in San Francisco at:
The San Francisco Opera Shop on the mezzanine level
Before, during, and after performances
The Raphael's boutique in the Palace Hotel

photo: Self-portrait by Larissa Archer
www.masha.org
masha@masha.org

ПОДІЛЛЯ

Допис Мирослава Греха

Одна з найбільших частин української території. Вона простягається від Покуття (східна частина Івано-Франківської області) — до Чорного моря, від Дністра — до впадіння р. Буг у Дніпро. Ця територія ділиться на декілька частин: Західне Поділля — південна частина Хмельницької, Тернопільської областей та Вінницької до р. Мурафа;

Східне Поділля (Брацлавщина) — територія Вінницької, Хмельницької, Тернопільської областей, північних районів Одеської, частини Житомирської, Черкаської, Кіровоградської, Київської областей. До Подільської землі також входить північне Придністров'я.

Поділля має давню і складну історію. Тут люди жили з давніх давен — від часу палеоліту (2,5 млн. років назад), неоліту (6,5 – 4,7 тис. років до н. е.) і до наших днів. На Поділлі, в українських степах, жило плем'я скіфів (650 – 200 рр. до н.е.). Племена, що жили на цій землі, мінялися з часом, в залежності від воєн і завойовників. В V сторіччі (420 – 455 рр.) Поділля входило до складу гунської держави, відомої як імперія Атілли. Гуні під проводом Атілли розбили готів, яких очолював король Атанаріх. Після скіфів на Поділлі кочували авари (тюркомовні племена), а після них владарювали булгари і хозари. З VI ст. тут знаходилось князівство уличів, потім — Болохівська земля, яка до XII–XIII ст. межувала з Галицьким, Волинським, Київським князівствами. Ця земля мала підданство князю Святославу Ігоревичу, а потім його нащадкам. Частина Поділля входила до Галицького князівства і в літописах того часу називалася "Русь Дольна. Пониззя. У другій половині XIV ст., після монголо-татарського нашествия, за територією Пониззя закріпилась давня літописна назва — Поділля. Внаслідок подальших воєн, захоплень і поділів, Поділля було під владою Польсько-Литовського королівства, потім — частиною Речі Посполитої, Австро-Угорщини та Росії. Після поразки українських національно-визвольних змагань 1917–1921 рр. частина земель Поділля увійшла до складу УРСР, а, в результаті анексії Польщі і Румунії, в 1939–1940 рр. вся територія Поділля увійшла до складу областей УРСР.

Після 1990 року Поділля стає невід'ємною частиною України. Сьогодні площа Поділля становить близько 61 тис. кв. км., чисельність населення близько

4,6 млн. чол.

За часів Русі населення Поділля називали — руси (однина — русин). Основним заняттям русів було землеробство, скотарство. Найздібніші займалися вишивкою, килимарством, писанкарством, гончарством. Подоляни наносили вишивки на одяг, рушники, скатертини. Рушники та скатертини вишивали фігурними смугами чорного, жовто-оранжевого і червоного кольору. Сорочки вони прикрашали вишивками не тільки на комірах, манжетах,

рукавах і погруддю, але іноді на подолі, і навіть на спинці. Пригадаймо слова популярної пісні:

"Сорочку мати вишила мені
червоними і чорними,
червоними і чорними
нитками."

Рушники подолянів були трьох типів: три гілки розміщені в ряд; три вазони розміщені в два ряди і розділені смужкою; зірки різних комбінацій та інші геометричні фігури. На килимах подоляни зображали квіти, птахів, вершників. Інші килими відображали геометричні фігури: ромби, зірки, хрести. Подібні фігури, а також квіти, листя малювалися на писанках.

Особливим видом діяльності подолян було гончарство. Керамічні глечики, посуд виготовлялися як для себе, так і на продаж. Гончарні вироби мали кольорову орнаментацию і були дуже гарні. Гончарі гордились своїми виробами, багато подільських майстрів були запрошені до Школи народних майстрів при Державному музеї українського мистецтва. Та, з плином часу, з розвитком технологій гончарство почало занепадати, зменшувались гончарські осередки. Зараз у більшості цих осередків залишилися один, два майстри.

Поділля — чудовий край. Подоляни — гарні, щирі, доброзичливі люди. Пригадую, як ще в дитинстві, бавлячись в жмурки чи водячи хороводи, ми наспівували:

"Десь тут була подоляночка,
десь тут була молодесенька,
Тут вона упала,
личко не вмивала,
бо води не мала.
Устань, устань подоляночко,
умий личко як ту скляночку,
візьмися за бочки,

покажи нам скочки,
підскочи до раю,
візьми дівча (хлопця) з краю."

ПІСНЯ ПРО ЩАСТЯ

Пісня дзвенить,
настояна травами,
омита дощами,
окрилена славою,
про волю,
про долю,
про сині волошки
на житньому полі,
про рушник вишиваний,
про очі у мамі
повні туги і болю.
Пісня летить
довгочекаючим краєм,
пісня серце моє розриває,
я любитиму вічно її, до загину,
рідну матір мою Україну.

—Мирослав Грех

Союз Українок Америки

Запрошує Вас та Вашу родину на Щорічний Пікнік

котрий відбудеться в суботу 14 липня об 11 ранку

За адресою
Portal Park
10299 N. Portal Ave.
Cupertino

Усі кошти, отримані за квитки, будуть переказані на гуманітарну допомогу в Україну

Квитки (їжа, напої, та розваги)
\$30.00 за особу – все включне -
Діти від 8 до 15 років - \$15.00
Діти до 8 років - безкоштовно

Меню (традиційні українські страви)

- курка
- домашні вареники
- здорові закуски
- смачна ковбаса
- напої та десерт

Серед розваг: лотерея - волейбол - українські пісні та багато іншого!

За додатковою інформацією і квитки звертайтеся: vxvzsmi@gmail.com
Купити квитки прошу вислати чек на \$30.00 на UNWLA 2717 Norbert Ct., San Jose, CA 95148 до 6.30.18

ДЛЯ ДІТЕЙ

«КОЗА-ДЕРЕЗА»

Були собі дід та баба. Поїхав дід на ярмарок та й купив собі козу. Привіз її додому, а рано на другий день посилає дід старшого сина ту козу пасти. Пас, пас хлопець її аж до вечора та й став гнати додому. Тільки до воріт став доганяти, а дід став наворотях у червоних чоботях та й питається:

— Кізонько моя мила, кізонько моя люба! Чи ти пила, чи ти їла?

— Ні, дідусю, я й не пила, я й не їла: тільки бігла через місточок та вхопила кленовий листочок, тільки бігла через гребельку та вхопила водиці крапельку, — тільки пила, тільки й їла!

От дід розсердився на сина, що він погано худоби доглядає, та й прогнав його.

На другий день посилає другого сина — меншого. Пас, пас хлопець козу аж до вечора та й став гонити додому. Тільки став до воріт доганяти, а дід став на воротях у червоних чоботях та й питається:

— Кізонько моя мила, кізонько моя люба! Чи ти пила, чи ти їла?

— Ні, дідусю, я не пила, я й не їла: тільки бігла через місточок та вхопила кленовий листочок, бігла через гребельку та вхопила водиці крапельку, — тільки пила, тільки й їла!

От дід і того сина прогнав.

На третій день посилає вже жінку. От вона погнала козу, пасла весь день; ввечері стала доганяти до двору, а дід уже стоїть на воротях у червоних чоботях та й питається:

— Кізонько моя мила, кізонько моя люба! Чи ти пила, чи ти їла?

— Ні, дідусю, я й не пила, я й не їла: бігла через місточок, ухопила кленовий листочок, бігла через гребельку, вхопила водиці крапельку, — тільки пила, тільки й їла!

От дід прогнав і бабу.

На четвертий день погнав він уже сам козу, пас увесь день, а ввечері погнав додому і тільки надігнав на дорогу, а сам наворотець пішов; став на воротях у червоних чоботях та й питається:

— Кізонько моя мила, кізонько моя люба! Чи ти пила, чи ти їла?

— Ні, дідусю, я не пила,

Ілюстрація Людмили Ткаченко

я й не їла: бігла через місточок та вхопила кленовий листочок, бігла через гребельку, вхопила водиці крапельку, — тільки пила, тільки й їла!

От тоді дід розсердився, пішов до коваля, виставив ніж, став козу різати, а вона вирвалася та й утекла в ліс. У лісі бачить коза зайчикову хатку, — вона туди вбігла та й заховалася на печі.

От прибігає зайчик, коли чує — хтось є в хатці. Зайчик і питається:

— А хто, хто в моїй хатці?

А коза сидить на печі та й каже:

— Я, коза-дереза,
За три копи куплена,
Півбока луплена!
Тупу-тупу ногами,
Сколю тебе рогами,
Ніжками затопчу,
Хвостиком замету, —
Тут тобі й смерть.

От зайчик злякався, вибіг з хатки, сів під дубком. Сидить та й плаче. Коли йде ведмідь та й питається:

— Чого ти, зайчику-побігайчику, плачеш?

— Як же мені, ведмедику, не плакати, коли в моїй хатці звір страшний сидить!

А ведмідь:

— От я його вижену! Побіг до хатки:

— А хто, хто в зайчиковій хатці? А коза з печі:

— Я, коза-дереза,

За три копи куплена,
Півбока луплена!
Тупу-тупу ногами,
Сколю тебе рогами,
Ніжками затопчу,
Хвостиком замету, —
Тут тобі й смерть!
Ведмідь і злякався.

— Ні, — каже, — зайчику-побігайчику, не вижену — боюсь.

От ізнов пішов зайчик, сів під дубком та й плаче. Коли йде вовк і питається:

— А чого це ти, зайчику-побігайчику, плачеш?

— Як же мені, вовчику-брату, не плакати, коли в моїй хатці звір страшний сидить!

А вовк:

— От я його вижену!

— Де тобі його вигнати! Тут і ведмідь гнав, та не вигнав.

— Отже, вижену.

Побіг вовк до хатки та й питається:

— А хто, хто в зайчиковій хатці? А коза з печі:

— Я, коза-дереза,
За три копи куплена,
Півбока луплена!
Тупу-тупу ногами,
Сколю тебе рогами,
Ніжками затопчу,
Хвостиком замету, —
Тут тобі й смерть!
Вовк і злякався.

— Ні, — каже, — зайчику-побігайчику, не вижену — боюсь.

Зайчик ізнов пішов, сів під дубком та й плаче. Коли біжить лисичка,

побачила зайчика та й питається:

— А чого ти, зайчику-побігайчику, плачеш?

— Як же мені, лисичко-сестричко, не плакати, коли в моїй хатці страшний звір сидить!

А лисичка:

— От я його вижену!

— Де тобі, лисичко, його вигнати! Тут і ведмідь гнав — не вигнав, і вовк гнав, та не вигнав, а то ти!

— Отже, вижену.

Побігла лисичка до хати та:

— А хто, хто в зайчиковій хатці? А коза з печі:

— Я, коза-дереза,
За три копи куплена,
Півбока луплена!
Тупу-тупу ногами,
Сколю тебе рогами,
Ніжками затопчу,
Хвостиком замету, —
Тут тобі й смерть!

От лисичка теж злякалась.

— Ні, — каже, — зайчику-побігайчику, не вижену — боюсь.

Пішов зайчик, сів під дубком та й знову плаче. Коли це лізе рак-неборак та й питається:

— Чого ти, зайчику-побігайчику, плачеш?

— Як же мені не плакати, коли в моїй хатці страшний звір сидить!

А рак:

— От я його вижену!

— Де тобі його вигнати! Тут ведмідь гнав, та не вигнав, і вовк гнав, та не вигнав, і лисиця гнала, та не вигнала, а то ти!

— Отже, вижену!

От поліз рак у хатку та й питається:

— А хто, хто в зайчиковій хатці? А коза з печі:

— Я, коза-дереза,
За три копи куплена,
Півбока луплена!
Тупу-тупу ногами,
Сколю тебе рогами,
Ніжками затопчу,
Хвостиком замету, —
Тут тобі й смерть!

А рак усе лізе та лізе, виліз на піч та:

— А я, рак-неборак,

Як ущипну, — буде знак!

Та як ущипне козу клешнями!.. Коза як замає, та з печі, та з хати — побігла, тільки видно! От тоді зайчик радий, прийшов у хатку та так уже ракові дякує. Та й став жити в своїй хатці.

* * *

ДРУКОВАНІ ТА РУКОПИСНІ ЛІТЕРИ						
Аа а <i>Аа</i>	Бб бе <i>Бб</i>	Вв ве <i>Вв</i>	Гг ге <i>Гг</i>	Ґґ ґе <i>Ґґ</i>	Дд де <i>Дд</i>	Ее е <i>Ее</i>
Єє є <i>Єє</i>	Жж же <i>Жж</i>	Зз зе <i>Зз</i>	Ии и <i>Ии</i>	Іі і <i>Іі</i>	Її ї <i>Її</i>	Йй йй <i>Йй</i>
Кк ка <i>Кк</i>	Лл ел <i>Лл</i>	Мм ем <i>Мм</i>	Нн ен <i>Нн</i>	Оо о <i>Оо</i>	Пп пе <i>Пп</i>	Рр ер <i>Рр</i>
Сс ес <i>Сс</i>	Тт те <i>Тт</i>	Уу у <i>Уу</i>	Фф еф <i>Фф</i>	Хх ха <i>Хх</i>	Цц це <i>Цц</i>	Чч че <i>Чч</i>
	Шш ша <i>Шш</i>	Щщ ща <i>Щщ</i>	Ь знак м'якшення <i>ь</i>	Юю ю <i>Юю</i>	Яя я <i>Яя</i>	

Розмальовка Коза-Дереза

КРОСВОРД І СУДОКУ

	1	2	3	4	5	6		
7		8						9
10	11		12				13	
14		15				16		
	17							
18								19
20	21		22		23		24	
25			26				27	
28		29			30	31		
				32				
	33						34	
35						36		37
38			39		40		41	
		42				43		
	44							

ЗА ГОРИЗОНТАЛЛЮ:
1. Погіршення загального стану, зниження рівня розвитку. 8. Золотисто-коричневий або темний колір, якого набуває біла шкіра людини під дією сонячного проміння. 10. Вираження заперечення співрозмовникові. 12. Стиль популярної музики, що характеризується чітким ритмом, застосуванням електромузичних і ударних інструментів. 13. Первісна назва звука С в григоріанській сольмізації, яку пізніше замінив склад до. 14. Автономна Республіка Крим. 16. Муніципалітет у Франції, у регіоні Аквітанія, департамент Атлантичні Піренеї. 17. Штат у США. 20. Річка в Актюбінській і Атирауській областях Казахстану. 23. Ласкаве називання матері й звертання до неї. 25. Здивування, здогад. 26. Столиця Башкортостану. 27. Шостий звук музичної гами, а також нота, що позначає цей звук. 28. Грошова одиниця Катару — 100 дирхамів. 30. Атмосферні опади у вигляді частинок льоду різного розміру. 33. Найвища вершина Кавказького хребта. 35. ... з вогнем. 36. Гостре інфекційне захворювання. 38. Одна із складових назв звуків, те ж саме, що Е або е. 39. Те саме, що шматок. 41. Відгук на звертання. 42. Комп'ютерний хуліган, який проникає в чужі інформаційні системи. 44. Українець у дореволюційній Росії.

ЗА ВЕРТИКАЛЛЮ:
2. Стара назва літери «а». 3. Тринадцята літера грузинської абетки. 4. Тенденція поводитися лише (або значною мірою) відповідно до особистих інтересів. 5. Ще б ...! 6. Міра земельної площі. 7. Грошова одиниця Японії. 9. Місто в Японії, в префектурі Сідзуока. 11. Ірландська республіканська армія. 13. Бойовий заклик під час атаки. 15. Морський десятиногий короткохвостий рак. 16. ... Кареніна. 18. Дикий африканський кінь, який має смугасту шкіру. 19. У давньогрецькій міфології — водяна німфа, богиня текучих вод. 21. Московський авіаційний інститут. 22. Назва села в деяких тюркських народів у Середній Азії та на Кавказі. 23. Чаклун. 24. Неосвітлений простір; темрява. 29. «Хіба ревуть воли, як ... повні?» (Панас Мирний). 31. Урочистий званий вечір. 32. «... розбрату». 33. Індіанське плем'я. 34. Прісноводна промислова риба родини лососевих. 35. Генетично модифікований організм. 37. Те саме, що бактеріофаг. 39. Рештки перетравленої їжі, що їх викидає кишечник назовні. 40. В Англії, США та в деяких інших країнах — ввічливе звертання до чоловіка. 42. Уживається для вираження незгоди з чим-небудь, неприйнятності чогось (іноді з відтінком іронії). 43. Сімнадцята літера грецької абетки.

1. Занепад. 8. Загар. 10. Ні. 12. Рок. 13. Ут. 14. Арк. 16. Аро. 17. Арізона. 20. Емба. 23. Мама. 25. Ва. 26. Уфа. 27. Ля. 28. Ріан. 30. Град. 33. Ельбрус. 35. Гра. 36. Тиф. 38. Мі. 39. Кус. 41. Га. 42. Хакер. 44. Малорос.
3а вертикаллю:
2. Аз. 3. Нар. 4. Ероїзм. 5. Пак. 6. Ар. 7. Ена. 9. Іто. 11. Іра. 13. Кра. 15. Краб. 16. Анна. 18. Зєбра. 19. Наяда. 21. Маї. 22. Аул. 23. Мар. 24. Мла. 29. Ясла. 31. Паут. 32. Яблукко. 33. Ері. 34. Сиг. 35. Гмо. 37. Фат. 39. Кан. 40. Сер. 42. Ха. 43. Ро.

ВІДПОВІДІ ДО КРОСВОРДУ

ЛЕГКИЙ РІВЕНЬ

	7			2		1	3
2					9		8
		3	1	7	8	2	
	8	5			4		9
	3	6			1	4	
1			9		8	5	
		9	7	6	3	4	
3		2					6
6	4		5			8	

СЕРЕДНІЙ РІВЕНЬ

		5	6			8		
						9	7	
7			8	9		6	4	
		7		4			6	
	5	9		6		7	3	
	6			2		9		
	7	3		8	9			6
5	1							
		4			7	3		

6	9	4	5	1	7	3	2	8
5	1	8	2	3	6	4	7	9
2	7	3	4	8	9	1	5	6
3	6	1	7	2	5	9	8	4
4	5	9	1	6	8	7	3	2
8	2	7	9	4	3	5	6	1
7	3	2	8	9	1	6	4	5
1	8	6	3	5	4	2	9	7
9	4	5	6	7	2	8	1	3

6	4	7	5	2	9	3	8	1
3	5	2	4	8	1	7	9	6
8	1	9	7	6	3	4	2	5
1	2	4	9	6	3	6	5	7
9	3	6	8	5	7	1	4	2
7	8	5	2	1	4	6	3	9
5	9	3	1	7	8	2	6	4
2	6	1	3	4	5	9	7	8
4	7	8	6	9	2	5	1	3

КНИГИ

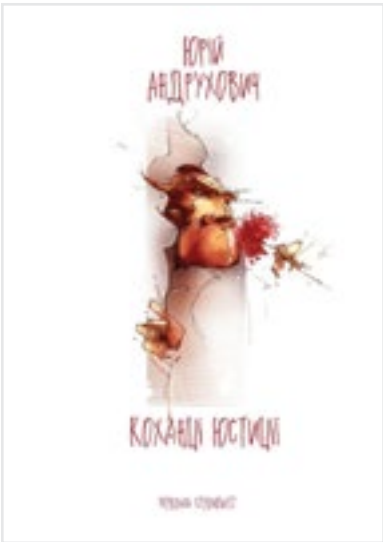
«МАРУСЯ ЧУРАЙ»
Ліна Костенко
[А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА]
2018

Історичний роман у віршах «Маруся Чурай» визначної української поетеси Ліни Костенко — один із вершинних творів української літератури, своєрідна енциклопедія духовного життя нашого народу в XVII ст. Висока драма любові вирує на тлі епічних історичних змагань, де доля легендарної Марусі Чурай тісно переплетена з долею України. Подарункове видання з ілюстраціями Владислава Єрка, що надруковані особливим способом — з бронзою і металізованою фарбою. Обкладинка обтягнена коштовною тканиною із золотим та сліпим тисненням.

«КОХАНЦІ ЮСТИЦІЇ»
Юрій Андрухович
[MERIDIAN CZERNOWITZ]
2018

«Коханці Юстиції» — паранормальний роман, у якому окремі життєписи з притаманною автору композиційно-стилістичною майстерністю об'єднуються в художню цілість і аж волають про восьми-з-половиною-серійну кінематографічну реалізацію. Родинно-побутові і політичні вбивства, зґвалтування і грабунки, розбещення малолітніх і загадкове відокремлення голови, ідейні зради і зради заради ідеї, закладені різним дияволом душі й не завжди справедливі, але часто жакливі покарання. Чого ще треба,

щоб читач відчув себе благим і з насолодою усвідомив свою моральну перевагу над нещасними коханцями примхливої Юстиції? Та вже — за старою доброю традицією — й над автором, якому спало на думку увічнити таких пропащих істот.

«ДРУГА СВІТОВА
НЕПРИДУМАНИ ІСТОРІЇ
(НЕ) НАША ЖИВА ІНША»
Укладач: Вахтанг Кіпіані
[VIVAT]
2018

Війна розділила родини, позбавила життів, скалічила долі... Знати і пам'ятати — важливо в будь-який час. Навіть через багато десятиліть з'являються нові деталі, спогади і свідчення. Війна (не) наша — не тільки за Батьківщину, а й за інтереси кількох тоталітарних держав. Війна наша — навіть через вісімдесят років. Війна жива — ми пам'ятаємо. Війна інша — різна для всіх, бо кожен бачить і розуміє по-своєму. Книжка складається з реальних

АНТІН МУХАРСЬКИЙ
Великий ілюстрований альманах
"Національна ідея модерної України"

ЗАМОВИТИ

тільки на

www.ukrideabook.com.ua

сімейних історій, переказаних зі слів батьків, бабусь і дідусів. Автори статей, зібраних завдяки науково-популярному виданню «Історична правда», розповідають про найстрашнішу війну XX століття, про долі тих людей, чиї життя назавжди розділилися на до і після. Зокрема, ви дізнаєтесь про: українців, які воювали в різних арміях; життя депортованих; долі вивезених на примусові роботи; чоловіків і жінок, що назавжди лишилися молодими. Одна війна — різні долі.

«КАЗКИ ЛІРНИКА
САШКА. 2 ТОМ»
Сашко Лірник
[Зелений пес]
2018

У другому томі «Казок Лірника Сашка» вміщено дев'ять нових казок від найвідомішого казкаря України з ілюстраціями неймовірного Інокентія Коршунова. Класичні українські персонажі, як-от дівчина Маруся, швець, циган

чи купець — постали в казках з гумором, але не без моралі. Самобутні та не нудні — це про казки Сашка Лірника. Вони яскраво ілюструють факт, що українська традиційна казка — це весело, не нудно та ще й неймовірно красиво. Все завдяки ілюстраціям, які більше схожі на картини-полотна, аніж на малюнки у дитячій книжці.

ДОМАШНІ РЕЦЕПТИ

ЗАВИВАНЕЦЬ
З ЯБЛУКАМИ

ІНГРЕДІЄНТИ
(на 4 завиванці)

Жовтки: 2 шт.
Соняшникова олія: 1/2 скл.
Гаряча вода: 1/2 скл.
Борошно пшеничне: (у процесі визначаєте самі)
Яблука: 1 кг.
Цукор - пісок: (визначаєте самі)
Кориця: (до смаку)
Лимон: 1 шт.
Сіль: (дрібка)

Яблука почистити, нарізати їх кубиками і скропити лимонним соком.
Відокремити 2 яєчних жовтки

і розмішати їх виделкою. Продовжуючи помішувати, влити гарячу воду, а потім півсклянки олії. Додати трохи цукру і солі.

Поступово всипати борошно і замісити м'яке тісто. Скатати його в кулю і накрити рушником на 5 хвилин.

Розділити тісто на 4 частини. Розкочати кожен шматочок в довгий "млинець".

Викласти яблука на тісто, посипати їх цукром і корицею.

Загорнути вертуту і перекласти на бляшанку. Відправити в духовку, розігріту до 200 °C (400 °F), і готувати 30–40 хвилин.

За бажанням посипати цукровою пудрою.

Рецепт Катерини Пескової

НОВИНИ УКРАЇНИ

Терористи сконцентрували майже 100 одиниць важкої техніки на Донбасі — штаб ООС

У Штабі операції об'єднаних сил заявили, що терористичні угруповання на Донбасі продовжують зосереджувати важке озброєння і техніку за межами їх зберігання.

«Важке озброєння і військова техніка перебували за межами місць зберігання, що є грубим порушенням п.5 Меморандуму Мінських домовленостей», – повідомляють в ООС.

Так, згідно даних ОБСЄ, у житловому районі Донецька підконтрольні РФ терористи розмістили 31 танк, 2 самохідних гаубиці (2С3 «Акація»), 3 одиниці броньованих ремонтно-евакуаційних машини, 2 БТР-80 і МТЛБ. Біля Перевальська (Луганська область), зафіксована РСЗО БМ-21 «Град», 4 танка Т-64, 2 самохідні гаубиці 2С1 і 2 одиниці протитанкових МТ-12 «Рапіра». Біля Покровки (Донецька область) знаходиться 6 самохідних гаубиць (2С1), 3 буксирні гаубиці (Д-30), протитанкова гармата (МТ-12) і 10 танків Т-72. На «полігоні» недалеко від Бугаївки також зафіксували 22 танка різної модифікації, 6 ЗРК 9К35 «Стріла-10» і 8 мінометів (2Б11 «Сани»).

На станції Дебальцеве представники ОБСЄ помітили, як терористи розвантажують 4 криті вагони з боєприпасами і зафіксували пересування артилерійських систем різного калібру з Горлівки в напрямку Гольмівського.

Рада ЄС схвалила виділення Україні €1 млрд кредиту

26 червня Рада Європейського Союзу (ЄС), схвалила четверту програму макрофінансової допомоги для України, яка передбачає виділення 1 млрд євро кредитів у разі виконання Києвом низки умов. При цьому проти такого рішення виступила лише Угорщина.

Метою виділення кредитних коштів є покриття фінансового розриву і підтримка економічної стабілізації та програми проведення структурних реформ. При цьому умови надання макрофіндопомоги будуть

встановлені в меморандумі про взаєморозуміння між Україною та Єврокомісією.

Напередодні Європарламент, рада ЄС та Єврокомісія сформулювали основні умови: запуск системи перевірки електронних декларацій, перевірка даних про бенефіціарів компаній, створення спеціалізованого антикорупційного суду відповідно до рекомендацій Венеційської комісії. Крім того, в меморандумі будуть закладені умови по боротьбі з відмиванням грошей і ухиленням від сплати податків.

Також, основною передумовою для надання макрофінансової допомоги є повага Україною ефективних демократичних механізмів, зокрема багатопартійної парламентської системи.

Згідно з оприлюдненими матеріалами, макрофінансова допомога виділяється на термін до 15 років. Вона буде розділена на два транші, розміри яких будуть встановлені додатково. Програма буде діяти 2,5 року з моменту набуття чинності меморандуму про взаєморозуміння з Україною.

Як відомо, перша програма макрофінансової допомоги ЄС для України на 610 млн євро була схвалена навесні 2014 року і виділена Києву трьома траншами з травня 2014 року по квітень 2015 року. Крім того, ЄС у 2014 році схвалив для України також другу подібну програму на 1 млрд євро, в рамках якої було виділено два транші по 500 млн євро — 17 червня і 3 грудня. Третю таку програму, на 1,8 млрд євро, Євросоюз схвалив 15 квітня. Вона передбачала виділення трьох траншів по 600 млн євро, однак, третій транш був скасований 18 січня 2018 року через невиконання Україною узгоджених умов.

Необхідність у четвертій програмі виникла у зв'язку з тим, що в листопаді 2017 року місія Міжнародного валютного фонду (МВФ) переглянула свої оцінки потреби країни в зовнішньому фінансуванні, вказавши на додатковий розрив у 4,5 млрд дол. на 2018–2019 рр.

Генсек ООН обговорював у Москві питання про українців, які перебувають в ув'язненні в Росії

Генеральний секретар ООН Антоніу Гутерреш піднімав питання про затриманих в Росії українських громадян під час свого візиту в Москву, заявив у понеділок на брифінгу заступник офіційного представника генсека ООН Фархан Хак.

Генеральний секретар закликав обидві сторони конструктивно працювати над швидким вирішенням цього питання.

Війна за томос. Вадим Новинський з митрополитами УПЦ (МП) їздив до Стамбулу

Відбулась поїздка делегації за ініціативою Народного депутата Вадима Новинського, колишнього члена Партії регіонів, з чотирма митрополитами УПЦ (МП) у Стамбул де вони просили патріарха відмовитись надавати незалежність (томос) УПЦ (КП) від Москви. Патріарх не запрошував делегацію, а прийняв після їхніх прохань.

Членами делегації (за версією Москви) були: Одеський Агафангел, Донецький Іларіон, Кам'янець-Подільський Феодор та Бориспільський Антоній. Вадим Новинський є прихильником впливу РПЦ на українську церкву, тож поїздка відбулась його власним чартерним літаком.

28 червня штат Огайо приєднався до визнання Голодомору в Україні 1932–1933 років геноцидом українського народу

На розгляді в Конгресі лежить законопроект про визнання Голодомору, який стався в Україні, геноцидом проти українців.

За даними посольства України в США, Голодомор визнаний геноцидом вже у 12 американських штатах.

Голодомор в Україні визнано геноцидом у таких штатах США: Вашингтоні, Вісконсині, Іллінойсі, Массачусетсі, Мічигані, Нью-Джерсі, Орегоні, Пенсильванії, Огайо, Міссурі, Нью-Йорку та Канзасі.

25 травня американський штат Міссурі приєднався до визнання Голодомору в Україні 1932–1933 років геноцидом проти українського народу.

28 червня штат Огайо приєднався до визнання Голодомору в Україні 1932–1933 років геноцидом українського народу.

ВВП України в 2017 році виріс більше ніж на 20% і склав 112 млрд доларів

30 червня Світовий банк оновив дані по всіх країнах світу. Зазначено що в Україні один з найвищих темпів приросту ВВП в 2017 році серед усіх країн світу.

Реальний валовий внутрішній продукт (ВВП) у 2017 р. порівняно з 2016 р. збільшився на 2,5%. Номінальний ВВП становив 2982,9 млрд грн, а ВВП у розрахунку на одну особу — 70,210 грн.

Як свідчать уточнені дані Держстату, ВВП за перший квартал 2017 року до відповідного кварталу попереднього року підвищився на 2,8% — до 591,008 млрд грн, за другий квартал підвищився на 2,6% — до 664,760 млрд грн, за третій квартал підвищився на 2,4% — до 833,130 млрд грн, за четвертий квартал підвищився на 2,2% — до 894,022 млрд грн.

Укрінформ повідомляв що у законі про державний бюджет України на 2018 рік зростання реального ВВП закладається на рівні 3%.

30 червня бійці ЗСУ відвоювали у бойовиків «ЛДНР» селище Золоте-4 Луганській області (раніше — Партизанське)

Активна фаза операції по звільненню селища з населенням 300 осіб тривала близько 3 тижнів.

Зараз селище, яке перебувало безпосередньо на лінії зіткнення, повністю контролюється ЗСУ.

За останній тиждень червня бійці ЗСУ підстрелили більше 50 бойовиків: 27 убитих і 26 поранених.

За червень українська сторона втратила 26 бійців і 125 поранених. Серед тих, хто загинув — двоє бійців Української добровольчої армії Яроша, Луців та Іваник, які не потрапили у зведення ЗСУ через нелегалізований статус УДА.

Ще двоє військових загинули внаслідок вибухів авто: полковник ГУР МОУ Шаповал у Києві та контррозвідник СБУ Возний під Костянтинівкою.

Земля пухом воїнам, які загинули. І вічна слава героям.

ГРУПА СПЕЦІАЛЬНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ПОТРЕБУЄ ВАШОЇ ДОПОМОГИ

автомат, пістолет і форма – видали Збройні сили України
форма – видали Збройні сили України
тепловізор – прислали волонтери
каска – прислали волонтери

для забезпечення плитоносками:
Facebook: [Влад Дут](#)
або надсилайте допомогу:

[PayPal: vovandutko@gmail.com]

КУДИ ПІТИ

14 липня / July 14
Щорічний пікнік
та благодійний
збір коштів Союзу
Українок Америки
| Annual Ukrainian
Picnic and Fundraiser
by UNWLA, San Jose
Branch

UNWLA San Jose, Branch 107
Де: Portal Park, 10299 N Portal
Ave, Cupertino, CA 95014

Коли: Субота, 14-го липня з
11 до 4 години / Saturday, July 14
from 11 am to 4 pm

Союз Українок Америки,
філія Сан-Хосе, запрошує
вас і вашу родину до нашого
традиційного щорічного пікніку
та благодійного збору коштів.

Збираємось щоб мати
чудову традиційну українську
їжу, зустріти та привітати
старих та нових друзів, просто
насолодитися українською
культурою, разом підтримуючи
важливу справу. Союзу
Українок Америки цього року
виповнилося 93 роки!

Квитки (включає в себе один
лотерейний квиток, обід,
безалкогольні напої та пиво/
вино):

Дорослі: \$30

Діти віком від 8 до 15 років: \$15

Діти до 8 років: безкоштовно

Оплата: готівка або чека на місці

National Ukrainian Women's
League, San Jose Branch
invites you and your family to
our traditional Annual Picnic and
Fundraiser.

Let's get together to have
some great traditional Ukrainian
food, meet and greet old and
new friends, and simply enjoy
Ukrainian culture while supporting
an important cause together.
UNWLA turns 93 this year!

Tickets (includes one raffle
ticket, food, non-alcohol
beverages and beer/or wine):
Adults: \$30

Children 8 - 15 y.o: \$15

Children under 8 y.o: free

Payment: cash or check on a spot

15 липня / July 15
San Francisco
Cocktail Buffet
Reception to Benefit
UCU

USA Friends of Ukrainian
Catholic University & Ukrainian
Catholic Education Foundation

Де: University of San Francisco,
Fromm Hall, 660 Parker St., San
Francisco, CA 94117

Коли: Неділя, 15-го липня з
4 до 7 години / Sunday, July 15
from 4 pm to 7 pm

Друзі УКУ в Сан-Франциско та
Український Католицький Фонд
Освіти щиро запрошують вас на
благодійний банкет на користь
Українського Католицького
Університету.

Головний спікер:
Єпископ Борис Гудзяк,
Президент УКУ

† Єпархія Української Греко-
Католицької Церкви
† Єпархія Парижу (Франція,
Швейцарія та Бенілюксу)

Також УЧАСНИКИ:

Єпископ Бенедикт Олексійчук

† Єпархія Чиказька

Мирослав Маринович та

Софія Опацька, віце-ректори

УКУ.

Аліна Ільчук представлятиме
вокальний виступ у супроводі
Андре Лісного.

За додатковою інформацією
телефонуйте 1 800 599-3671

Friends of UCU in San Francisco
and the Ukrainian Catholic
Education Foundation cordially
invite you to a Cocktail Buffet
Reception to benefit the Ukrainian
Catholic University

Keynote Speaker:

Bishop Borys Gudziak,

President of UCU

† Eparch of the Ukrainian Greek
Catholic Church

† Eparchy of Paris (France,
Switzerland and Benelux
Countries)

ALSO PARTICIPATING:

Bishop Benedict Aleksyichuk

† Chicago Eparchy;

Myroslav Marynovych and

Sophia Opatska, UCU Vice-
Rectors.

Alina Ilchuk will present a vocal
performance, accompanied by
Andre Liesnyi.

For additional information call
1 800 599-3671

[https://impactflow.com/event/
san-francisco-cocktail-buffet-
reception-for-ucu-8267](https://impactflow.com/event/san-francisco-cocktail-buffet-reception-for-ucu-8267)

18 липня / July 18
ДахаБраха /
DakhaBrakha
Concert

USA Friends of Ukrainian
Catholic University & Ukrainian
Catholic Education Foundation
Де: SFJAZZ, 201 Franklin St,
San Francisco, CA 94102

Коли: Середа, 18-го липня
з 7:30 до 10:30 години /
Wednesday, July 18 from 7:30 pm
to 10:30 pm

ДахаБраха це древні
українські народні мелодії та
підришний музичний гобелен,
який охоплює інді-рок, поп,
хіп-хоп, авангард та традиційні
інструменти з усього світу.
Назва ДахаБраха походить від
стародавнього давати-брати.
Квартет був започаткованим
більше десяти років тому,
як музичний компонент
авангардного виступу у Києві.

Kyiv's DakhaBrakha weaves
ancient Ukrainian folk melodies
into a subversive musical tapestry
that embraces indie rock, pop,
hip hop, the avant garde, and
traditional instrumentation from
around the world. The name
DakhaBrakha translates as "give/
take" in old Ukrainian. The quartet
began over a decade ago as the
musical component of avant-
garde stage performances at the
DAKH Theater in Kyiv.

Квитки / Tickets: \$30 | \$50 | \$70
[https://www.sfjazz.org/tickets/
productions/dakhabrakha/](https://www.sfjazz.org/tickets/productions/dakhabrakha/)

ОГОЛОШЕННЯ | ANNOUNCEMENT

Для розміщення реклами, оголошень та інших
повідомлень звертайтеся hromada.sf@gmail.com
або телефонуйте (415) 480-4557

To place ads and other announcements, please contact
hromada.sf@gmail.com or call (415) 480-4557.

ВІДМОВА ВІД ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ | DISCLAIMER

«Громада» існує для обслуговування потреб української громади
Сан-Франциско та всіх, кого цікавить українська історія, культура
і українські новини. Ми резервуємо за собою право на відмову
друкувати будь-які матеріали. Газета «Громада» не може нести
відповідальності за достовірність публікацій третіх осіб.

«HROMADA» exists to serve the needs of our Ukrainian community of
San Francisco and all those interested in Ukrainian history, culture and
Ukrainian news. We reserve the right to refuse to print any materials.
«Hromada» newspaper cannot be held liable for the reliability of third-
party publications.

«УКРАЇНСЬКА ШКОЛА» НАБИРАЄ СТУДЕНТІВ НА 2018-2019

«UKRAINIAN SCHOOL» IS ACCEPTING STUDENTS FOR 2018-2019

Українська Школа в Сан-Франциско запрошує ваших дітей до нашої школи!

Метою школи є допомогти дітям у вивченні української мови, історії, традицій та звичаїв українського народу та краю.

Школа надає дітям унікальні можливості:

- вивчення мови та літератури;
- збереження християнської духовності та моралі;
- глибокого пізнання свого

українського коріння через вивчення історії,

- пізнання культури, традицій, звичаїв українського народу та відтворення їх на сцені під час різних традиційних святкувань;
- живого спілкування рідною мовою серед своїх ровесників;
- вдосконалення та набуття впевненості спілкування українською мовою, шляхом виконання українських пісень, віршів, розмов з друзями,

вчителями;

- оволодіння майстерністю українського танцю.

Детальну програму усіх уроків ви зможете отримати прийшовши до нашої школи, яка працює щонеділі з 11:30 г. ранку в приміщенні Української Православної Церкви Св.Михайла. Також ви матимете можливість отримати додаткову інформацію про предмети при реєстрації дитини.

Контакти:

(917) 592-29-51
ua.school.sf@gmail.com

Ukrainian School in San Francisco invites your children to our school!

The purpose of the school is to help children learn the Ukrainian language, history, traditions and customs of the Ukrainian people and the region.

The school offers unique opportunities for children:

- language and literature studies;
- preservation of Christian spirituality and morals;
- deeper knowledge of their Ukrainian roots through the study of history,

- knowledge of culture, traditions, customs of the Ukrainian people and their reproduction on stage during various traditional celebrations;
- live communication in their own language among their peers;
- improving and gaining confidence in communicating in Ukrainian, by performing Ukrainian songs, poems, talking with friends, teachers;
- mastering the skill of Ukrainian dance.

A detailed program of all the lessons you can get by coming to our school, which works every Sunday from 11:30 am in the premises of the Ukrainian Orthodox Church of St. Michael. You will also have the opportunity to get additional information about the items when registering a child.

Contact:

(917) 592-29-51
ua.school.sf@gmail.com

«РІДНА ШКОЛА» НАБИРАЄ СТУДЕНТІВ НА 2018-2019

«RIDNA SHKOLA» IS ACCEPTING STUDENTS FOR 2018-2019

Українська Школа при Українській Греко-Католицькій Церкві Непорочного Зачаття в Сан-Франциско приймає заявки на 2018 – 2019 роки. Ми запрошуємо всіх, хто цінує українські традиції, українську історію та бажає, щоб їхні діти вивчали українську мову.

Знаємо, що впевненість в майбутньому є тоді, коли вшановується своє коріння. Ми, українці, гуртуємося разом, бо прагнемо передати дітям наше слово, культуру і традиції.

Саме тому запрошуємо вас у Рідну Школу при Українській Греко-Католицькій церкві в Сан-Франциско.

Знання української мови допоможе дітям в майбутньому вивчити і третю, і четверту мови, розвинути гнучкість мозку та досягти результатів в точних науках. Школа навчає дітей мові, культурі, співам і малюванню. Для старшого віку проводимо уроки з історії та катехизм. В команді вчителів є Леся Кастілло – професійний дизайнер, яка

викладає малювання та культуру. Співачка Львівського оперного театру Іванна Таратула-Філіпенко ділиться своїм досвідом в класах музики та співу, а професор USF Гліб Никитенко розповідає про історію України. Також діти можуть навчитися традиційних українських страв в класах куховарства. Основи катехизму та приготування до Першого Святого Причастя учнів відповідного віку є невід'ємною частиною програми. Для шанувальників активного часу є фізична культура.

За більш детальною інформацією звертайтеся ugsscf@gmail.com вказавши «Рідна школа».

Ukrainian School at Immaculate Conception Ukrainian Greek-Catholic Church in San Francisco is accepting applications for 2018 – 2019 years. We're welcoming everyone who values Ukrainian tradition, history, and wants their children to learn Ukrainian.

We know that confidence in the future is when it honors its roots. We, the Ukrainians, Come together, because we strive to convey to our children our word, culture and traditions. That is why

we invite you to the «Ridna Shkola» at the Immaculate Conception Ukrainian Greek-Catholic Church in San Francisco.

Knowledge of the Ukrainian language will help children in the future to study both the third and fourth languages, to develop brain flexibility and achieve results in exact sciences. Our school teaches children the language, culture, singing and painting. To older children we teach history and catechesis.

On our team of teachers team of teachers is Lesya Castillo, a professional designer who teaches painting and culture. The opera singer of the Lviv Opera House, Ivanna Taratula-Filipenko shares her experience in the classes of music and singing, and professor USF Gleb Nikitenko talks about the history of Ukraine. Children can also learn preparation of traditional Ukrainian dishes in cooking classes. Introductory catechism with preparation to the First Holy Communion for students of appropriate age is part of curriculum. For fans of active time there is exercise class.

For more information, please contact ugsscf@gmail.com by specifying "Ridna Shkola".